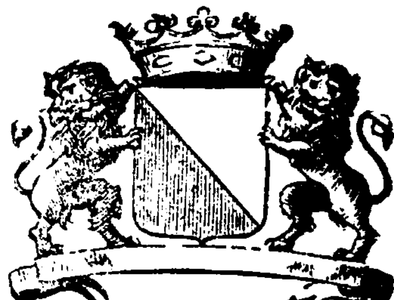
A°. 1859 N°. 20

DONDERDAG 1 SEPTEMBER.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

UTRECHT, Donderdag 1 September.

De Italiaansche onafhankelijkheid, al is het ook in meer beperkten zin, dan enkelen het voor 4 maanden durfden hopen, achten wij voor gevestigd. We hebben dat gister en eergister gezegd, gelijk we dat steeds hebben gepredikt, omdat het uit den loop der dingen moest geboren worden, voor zoover men niet in onze eeuw op nieuw de jammerlijkste miskenning zou mogelijk achten van de beginselen van regt en billijkheid. Veel geschiedt er in deze eeuw, dat er niet in 't huis hoorde; een enkele maal zal toch ook het regt eens moeten zegevieren, en dat moest in Italië door de vernedering van Oostenrijk, door de vernietiging van zijn verderfelijken, 'reaktionnairen en ultramontaanschen invloed aldaar, en het in 't leven roepen er van een nieuwen politieken toestand.

Hoe zonderbaar het was, dat een despoot dien omkeer zou verwekken, — toen de Fransche wapenen zegevierden kon 't niet anders, of de zaak van Italië moest zegevieren; we hebben dat steeds gemeend, maar hebben tevens de mededeeling van den *Constitutionnel*, die ons eergister nader de zekerheid er van gaf, en die wij heden meer volledig onder Parijs opnemen, met genoegen ontvangen. Het pleit schijnt ons thans beslist; wij twijfelen er niet aan, of koning *Victor Emmanuel* zal de hem aangeboden gewesten bij zijn gebied voegen, hij zal dat doen, steunende op het goede regt en op de goedkeuring in deze van Engeland en het lijdelijk toezien van Frankrijk. En al mogten dan Rusland en Pruissen nog de regten der legitimiteit willen gaan verdedigen in eenig diplomatiek stuk, 't geen men meldt, maar wat we nog niet kunnen gelooven, het *fait accompli* zal de zaak beslissen.

Onder Turijn zal men een uittreksel vinden van het Toskaansche *memorandum*, waarin het regt van Toskane wordt uiteengezet, om, waar de vorst tegen elk beginsel van trouw eene aangenomen grondwet vernietigt, waar hij de belangen van zijn land aan die van zijne familie opoffert, en waar hij, zijne hoofdstad ontvlugtende, met de vijanden van den staat tegen zijne eigene onderdanen de wapens aangordt, zulk een vorst vervallen te verklaren van zijne regten. Geen Nederlander zal dat regt ontkennen, of hij zou ons eigen volksbestaan wederregtelijk moeten noemen, en den naam van Nederlander onwaardig worden. — In 't *memorandum* wordt tevens gezegd, waarom men de aansluiting aan Sardinie verlangt. — Het is nu nog steeds te wenschen, dat een kongres bijeenkome, om 't geen Italië verlangt, en naar wij meenen thans niet kan missen te gebeuren, nader te bezegelen.

Ook een kongres hebben we altijd als stellig noodzakelijk genoemd; hoe minder de Zurische konferentie tot een goed einde schijnt te zullen leiden, hoe zekerder moet de bijeenkomst van zulk een kongres worden.

Met belangstelling ziet men thans de militaire aangelegenheden in den Rom. staat te gemoet. Men heeft nog niets naders vernomen van de marsch der pauselijke troepen.

De *Times* acht, dat alle vrees in Engeland thans moet verdwijnen, nu eene militaire kommissie de verdedigingsmiddelen zal regelen. Wat deze zaak betreft, verwijzen wij onze lezers naar eene beschouwing van *la Presse* onder Parijs, die tevens een bewijs is van de meerdere vrijheid, die werkelijk in Frankrijk aan de pers verleend wordt.

De sinds gister ontvangen **telegrafiesche dépeches** laten wij hieronder volgen:

Kopenhagen, *Woensdag*. De Rijksraad is tegen 26 Sept. bijeengeroepen.

De Rijksdag zal den 3. Okt. bijeenkomen, en dadelijk 2 maanden geprorogeerd worden.

Bern, *Woensdag*. Er worden steeds slechts bijzondere konferentiën gehouden. Op drie achtereenvolgende dagen hebben de Fransche en Oostenrijksche gevolmagtigden bijeenkomsten gehad; gisteren vond er eene plaats tusschen de Fransche en Sardinische gevolmagtigden.

Parijs, *Woensdag*. Door den min. van finantien is heden eene rede uitgesproken, in welke hij verschillende hervormingen aankondigde, strekkende om de administratie te vereenvoudigen, alsmede het ondernemen van groote openbare werken en het nemen van maatregelen tot aanmoediging en verlevendiging van handel en nijverheid.

Londen, *Woensdag*. De stoomboot Circassian, die den 23. Nieuw-York verliet, is aangekomen. Volgens berigten uit Mexiko is het kabinet van Miramon ontbonden.

Marseille, *Woensdag*. Alle brieven uit Syrië, loopende tot den 18. dezer, geven de vrees te kennen dat de burgeroorlog zich uitbreidt.

Overal stichten de Drusen brand; de Europeanen zoeken eene wijkplaats in de steden waar zij lespinnerijen zijn, en scharen zich om de Fransche vlag.

De Fransche konsul heeft bewerkt, dat troepen werden uitgezonden, doch dezen, niet toereikend in aantal, schieten ook in pligtbetrachting te kort.

In Egypte heeft een gestreng onderzoek plaats naar de oorzaken der talrijke spoorwegongelukken.

Marseille, *Woensdag*. Uit Konstantinopel zijn tijdingen ontvangen tot den 24. De Sultan is bijna het slagtoffer geworden eener gevaarlijke koorts. Hij is hersteld en heeft met den grootvizier eene langdurige konferentie gehad, betreffende zijne gesprekken met den heer *Thouvenel* over de uitvoering van den hatti humaïoun, de toltarieven en de Suezkwestie.

Het *Journal de Constantinople* spreekt het gerucht tegen, dat een nieuw ministerie zou aankomen met *Kupresli Pacha* aan het hoofd als grootvizier, met *Mahmoud Pacha* tot minister van buitenlandsche zaken, en *Riza Pacha* en *Mehemet Ali* aan het hoofd hunner tegenwoordige departementen. Het blad voegt er bij, dat het tegenwoordig ministerie vast gezeteld is en des Sultans vertrouwen en Ruslands ondersteuning bezit.

— Bij Z. Maj. besluit is de heer *P. J. van Nivervaart* erkend als konsul van België te Dordrecht.

:— Uit 's Hage schrijft men ons van gister:

Heden morgen heeft de aftredende Minister van Oorlog, de generaal-majoor *van Meurs*, afscheid genomen van de hoofd- en verdere officieren, alsmede van de burgerlijke ambtenaren van het departement en gemeld personeel gepresenteerd aan den tot Minister van Oorlog benoemden kolonel jonkheer *E. A. O. de Casembroot*, welke gemelde funktie heeft aanvaard.

— Bij de verkiezing van een lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, in het kiesdistrikt Groningen, ter vervanging van den heer *ten Cate*, is van 289 met 206 stemmen als zoodanig benoemd de heer mr. *B. Wichers*.

— Men verneemt, dat door den minister van koloniën vier gewapende, weinig diepgaande stoomvaartuigen voor de dienst in Neêrlandsch-Indië zijn besteld in de fabriek van de heeren *van Vlissingen* en *van Heel*, te Amsterdam, en in die van de Nederlandsche stoomboot-maatschappij, te Feijenoord.

— De zes spoorweg-kommissiën in Groningen, die vertegenwoordigd zijn geweest in de centrale spoorweg-kommissie, hebben zich vereenigd met het door laatstgenoemde kommissie ontworpen adres, dat eerstdaags aan Z. M. den Koning zal worden aangeboden.

— De Belgische spoorweg-maatschappij heeft eene overeenkomst gesloten met de Belgische Regering, ten gevolge waarvan, te beginnen met 1 September aanstaande, hare reizigers met hunne bagage te Antwerpen, in het stations-gebouw van den Staats-spoorweg zullen kunnen plaats nemen of afstappen.

---

*— Gister middag half 4 ure passeerden hier HH. KK. HH. de prins *van Oranje* en prins *Frederik*, komende van 't kamp van Zeist, om per spoor naar 's Hage terug te keeren.

Bij het verlaten van het Kamp heeft de veldmaarschalk de volgende dagorder uitgevaardigd:

»Het oogenblik gekomen zijnde, dat ik het opperbevel van de hier vereenigde troepen ga overgeven aan Zijne Exc. den luit.-generaal *Duycker* en dat ik sta uit uw midden te scheiden, gevoel ik de behoefte u allen te verzekeren, hoezeer ik het mij tot eer en geluk reken, het bevel over u te mogen voeren en het genoegen te mogen hebben, aan uw hoofd en met dit gedeelte van het leger weder in eene meer onmiddelijke betrekking te staan.

»Het is mij hoogst aangenaam aan Z. M. den Koning een gunstig berigt te kunnen geven over den goeden graad van instruktie, de goede houding, de goede krijgstucht en den uitmuntenden geest, goeden wil en ijver, die mij bij elke gelegenheid gebleken zijn bij de militairen van alle rangen te bestaan. Met groot genoegen heb ik ontwaard de vorderingen, welke de troepen gedurende ons zamenzijn gemaakt hebben, in het uitvoeren van bewegingen in onderscheiden terein, de te zamenwerking der drie wapens en in het doorstaan van vermoeijenissen, hoewel zij daardoor in bruikbaarheid gewonnen hebben.

»Ik betuig dan ook aan de generaals, kolonels, hoofd- en andere officieren van alle wapens, mijnen opregten dank voor de wijze waarop zij mij ondersteund hebben in het wel doen gelukken van de mij opgelegde taak en in het bereiken van het doel, hetwelk ik mij gesteld had, en aan de militairen van minderen rang, mijne groote tevredenheid over de wijze, op welke dezen al het van hen verlangde uitgevoerd hebben. Ik twijfel er niet aan, of elk een zal dan ook den mij opvolgenden opperbevelhebber gelijke redenen van voldoening en tevredenheid geven, als over welke ik mij verheugen mag.

»Aan den luit.-gen. baron *Nepveu*, chef van den generalen staf ben ik zeer bijzonder verpligt, voor zijne onvermoeide, ijverige en oordeelkundige medewerking, en hoedanig hij de hem opgedragen betrekking heeft vervuld. Met veel genoegen heb ik dit ook gadegeslagen, hoe uitmuntend de zich alhier bevindende luit.-kolonel en verdere officieren van den generalen staf zich van de hun opgedragen diensten hebben gekweten.

»Aan de chefs van de administratieve en geneeskundige dienst is het mij ook een genoegen, mijne tevredenheid hierbij te kennen te geven, voor de goede en regelmatige wijze, op welke door hen, daarin behoorlijk door hunne onderhoorigen ondersteund, tot dus verre in deze beide gedeelten van de dienst is voorzien.

»Aangenaam is het mij, bij deze gelegenheid ook aan alle degenen, welke in onderscheidene betrekkingen belast en werkzaam geweest zijn met het daarstellen en in orde brengen van de legerplaats voor de onderscheidene wapens, de verzekering te mogen geven, hoezeer door mij erkend en op waarde gesteld wordt de ijver, spoed en goede zorg, met welke in alle opzigten daarbij is te werk gegaan en vele moeijelijkheden overwonnen zijn geworden.

»Zeker zal ieder uwer zich met mij verheugd hebben, Z. K. H. de prins *van Oranje* een werkdadig deel aan onze oefeningen te zien nemen, en met mij den wensch en de hoop voelen, dat hierdoor een nieuwe band tusschen Z. K. H. en het leger gesloten is, hetwelk rijke vruchten moge dragen.

»Generaals, hoofd- en verdere officieren, onderofficieren en manschappen, de aan uw hoofd en in uw midden doorgebragte tijd zal, weest daarvan verzekerd, tot eene mijner aangenaamste herinneringen behooren, en terwijl ik u allen hiermede een hartelijk vaarwel zeg, vereenig ik mij met u in den aan ons allen dierbaren kreet van *leve de Koning!*

Legerplaats bij Zeist, 31 Aug. 1859.

De Veldmaarschalk,
(*get.*) FREDERIK,
prins der Nederlanden.

Tusschen 3 en 5 ure kwamen ook de meeste Amsterdamsche en Rotterdamsche kampbezoekers hier terug. Nu en dan door regenbuijen overvallen, zag men ze de geheele stad door in groepen flaneren, rond kijkende en vragende, als of we in de eerste dagen der Zondagstreinen waren. Op den Rijnspoorweg is alles bij den aankomst en het vertrek van den extratrein in de beste orde toegegaan; den 7. Sept. is er weder een pleiziertrein voor het kamp van Zeist aangekondigd. 't Is te hopen dat het weder dan gunstiger zal zijn.

:— Heden zijn uit het kamp te Waalsdorp naar hunne garnizoenen vertrokken de 7. en 9. komp. van het 2. reg. vesting-artillerie, alsmede de jongelingen van gemeld reg. naar Breda en Bergen op Zoom en de 1. en 4. komp. van het 3. reg. vesting-art. naar Nijmegen, welke van den 9. Aug. aldaar gekampeerd hebben, en de 2. serie der art. oefeningen

hebben uitgemaakt; en zijn vervangen geworden door de 8. en 10. komp. van het 2. en de 5. en 9. komp. van het 3. reg. vesting art. en de jongelingen van laatstgemeld reg., uit Dordrecht en Nijmegen, welke uitmaken de 3. serie en tot den 30. van deze maand het kamp zullen bezetten.

*— Uit 't kamp bij Milligen schrijft men ons, dat op heden morgen naar zijne respektive garnizoenen is teruggekeerd het personeel der normaal schietschool, dat s nds 15 Julij aldaar heeft gekampeerd.

:— Door den minister van oorlog is eene cirkulaire aan het leger gerigt, waarbij aan de miliciens der ligting van 1858, aan wie bij de op 1 Julij jl. bij de korpsen gehouden loting een nummer is ten deel gevallen dat hen verpligt om voor ontbrekende vrijwilligers onder de wapenen te blijven, alsnog vergund wordt, dat nummer te verwisselen met een dat uitzigt geeft om met 1 Okt. aanst. in het genot van groot verlof te worden gesteld, mits zij vóór 15 Sept. aanst. daartoe aan de chefs hunner respektive korpsen het verlangen hebben te kennen gegeven. Voortaan zal het aan de miliciens worden vergund het door hen bij de loting voor het blijvend gedeelte getrokken nummer te verwisselen, mits zij het verlangen daartoe binnen den tijd van eene maand nadat de loting heeft plaats gehad aan den kommandant van het korps waarbij zij dienen, kenbaar maken.

:— De *British and Foreign anti-slavery-society* heeft aan den koning een adres ingezonden, waarin zij opkomt tegen de bezwaren, door Britsche slavenhouders in Suriname aan Z. M. kenbaar gemaakt, tegen de hoofdbeginselen der wet op de afschaffing der slavernij in onze koloniën. Onder betuiging van diep leedwezen, dat er nog Britsche onderdanen gevonden worden die de afschaffing der slavernij zouden willen belemmeren, trekt het komitee in zijn adres hoofdzakelijk te velde tegen de bewering dat de vrijgemaakte negers niet zullen willen werken. In Britsch West Indie is het tegendeel gebleken. Het komitee is verder van oordeel, dat de Britsche slavenhouders volstrekt geen regt hebben op hoogere vergoeding dan de Nederlandsche. In beginsel is het komitee tegen alle vergoeding; moest die iemand verleend worden, het ware den slaaf. Wordt echter al vergoeding verleend, dan kunnen toch Britsche slavenhouders in Suriname niet in eene exceptioneel bevoorregte kategorie worden geplaatst. Deze meening wordt bij het komitee versterkt door de woorden, door lord *Malmersbury* zelven, ter gelegenheid van de indiening van het adres der Britsche slavenhouders aan de Nederl. regering, tot den Britschen gezant bij ons hof gerigt, en hierop nederkomende: dat de Britsche regering geen sympathie koestert voor Britsche onderdanen die in vreemde landen slaven bezitten, en de vrijverklaring van zooveel gewigt acht voor het menschdom dat, wel verre van eenigen maatregel tot emancipatie in den weg te staan, zij geene vergoeding wil eischen voor verliezen door Britsche onderdanen dien ten gevolge geleden; dat verder het eenige wat zij voor hen wilde doen was, verlangen dat zij in zoodanige gevallen behandeld worden op gelijken voet als de burgers van het land waar de emancipatie geschiedt. — Na ook de overige punten van het adres der Britsche slavenhouders wederlegd te hebben, zoodat z. i. geen billijke grond door hen kan worden aangevoerd om de afschaffing der slavernij te bemoeijelijken, sluit het adres met den wensch, dat de pogingen der regering in deze gelukkig n ogen slagen en met den goddelijken zegen bekroond worden.

*— Uit Curaçao schrijft men ons van den 9. Aug.: "De gezondheidstoestand van Curaçao blijft gunstig; de laatste dagen waren regenachtig en van nacht is er een zware bui gevallen. In Venezuela is het nog verre van rustig. La Guaira, dat zich voor de federatie had verklaard, behoort nu weder tot de partij van het goevernement, dat zich ook in Caraccas thans beter handhaaft, nu president *Castro* door zijn eigen partij gevangen genomen is, omdat hij met generaal *Zamora*, hoofd der federalisten, gemeene zaak scheen te willen maken. Tot zijne verontschuldiging zeggen zijne vrienden, dat hij te zwak was en zich liet leiden door zijne ministers. Deze zijn ook allen ontslagen, nu de heer *Tovar*, gewezen vice-president, aan het hoofd des bestuurs gekomen is. Generaal *Paëz* is in het begin van Julij naar Noord-Amerika vertrokken; hij heeft, zoo men zegt, voor altijd zijn vaderland verlaten, omdat hij mag aldaar geen goed te kunnen doen. Door zijn goeden naam had hij groote Noord-Amerikaansche kapitalen in Venezuela getrokken en spoorwegen en andere groote nuttige inrigtingen doen geboren worden; maar met groot wantrouwen werden zijne goede bedoelingen ontvangen, zoodat hij zich eindelijk genoodzaakt zag de republiek te verlaten. De Zeester is den 26. Julij l.l. alhier aangekomen en als passagiers de majoor *Seefart* echtgenoot en twee dochters en de officier van gez. 3 klasse *Moorees*. Morgen ochtend zal de Zeester naar Nederland vertrekken, medenemende den majoor *du Cloux* en den officier van gez. 3 klasse *Celen* als passagiers.

"Men heeft hier met leedwezen vernomen dat de emancipatie dit jaar niet zal tot stand komen, hetgeen echter niet belet heeft, dat de in de laatste dagen op publieke veiling verkochte slaven weinig geld hebben opgebragt.

"Maandag, den 25 Julij vertrok uit deze haven naar Suriname het koloniale schroefstoomschip Paramaribo, gezagvoerder *A. F. Meijer*, aan boord hebbende den heer *R. F. van Lansberge*, benoemd goeverneur van Suriname, echtgenoot en dochters. De goeverneur *van Lansberge* bedankte voor alle publieke eerbewijzen bij zijn vertrek en werd aan boord begeleid door den goeverneur dezer kolonie, de kommandanten en officieren van het garnizoen en eenige ingezetenen.

"Denzelfden dag tegen den middag vertrok Z. M. korvet Juno, onder het bevel van den schout-bijnacht *A.* baron *Collot d'Escury*, naar Hellevoetsluis."

*— Uit Assen, schrijft men ons: De provinciale inspekteur van 't lager onderwijs heeft Zaturdag jl. wederom een bijzonder examen of wedstrijd in verschillende leervakken van 't lager onderwijs laten houden, maar nu met kweekelingen, waartoe een 29tal dezer jongelingen van verschillenden leeftijd was opgekomen. Wie de overwinning heeft behaald is niet bekend geworden, daar de inspekteur de beslissing later zal bekend maken.

Het is intusschen bij het algemeen heerschend gebrek aan hulponderwijzers verblijdend te vernemen, dat de belangstelling in het aankweeken van onderwijzers in deze streken weder begint aan te wakkeren, en dat mitsdien het aantal kweekelingen toeneemt.

— Dezer dagen is door de heeren mr. *R. J. Schimmelpenninck* en *H. W. Weytingh* eene instelling in het leven geroepen, om, zoo Nederland in het vervolg door watersnood mogt worden geteisterd, onmiddelijk hulp te kunnen verleenen aan hen die door die ramp huisvesting en goed verloren; tot het kunnen helpen is door hen een kapitaal op het grootboek ingeschreven, dat zij hopen door wederbelegging der rente en door giften te zullen vergrooten, opdat die hulp afdoende zijn moge. De burgemeester van Amsterdam heeft zich willen belasten met het toezigt op de afschrijving van kapitaal. Het fonds op het grootboek ingeschreven is grootendeels tot gemeld doel bijeengebragt door bewoners onzer O. I. bezittingen.

— Bij de Herst. Evang. Luth. gemeente te Amsterdam, is op den 30. Aug. tot leeraar beroepen, de heer *P. J. Helwig*, pred. te Zwolle.

— Bij herbesteding is de bouw van de nieuwe St. Laurentius kerk te Alkmaar gegund aan den heer *Middeldorp* voor *f* 93,528.

— Dingsdag heeft te 's Hage en omstreken een hevig onweder gewoed, vergezeld van slagregen en hagel. In de gemeente Stompwijk is een watermolen door den bliksem getroffen en afgebrand.

Ook op Texel heeft het onweder zwaar gewoed en is er brand door ontstaan.

— Uit Zwitserland meldt men, dat er nabij Zermatt dezer dagen een treffend ongeluk plaats had. Een Russisch edelman, *Eduard de Grotte* genaamd, verliet des morgens het Reiffelberg-hotel om, met de twee gidsen, den bergpas van den Weissthor over te trekken. Hij weigerde, hoewel daartoe dringend uitgenoodigd, een Alpenstok mede te nemen. Op den tweeden dag van hunnen togt waren zij behouden over het grootste gedeelte van den Gletscher gekomen, en zouden binnen weinige minuten het einde daarvan bereikt hebben, toen zij een breed sneeuwpad bereikten, hetwelk de gidsen, volgens hunne eigene verzekering, voorstelden om te loopen, terwijl de reiziger er bepaald op aandrong het over te steken. De eerste gids bereikte veilig de overzijde. De reiziger volgde hem, maar toen hij het midden had bereikt zakte de sneeuw onder zijne voeten weg en verdween hij in eene bedekte bergspleet. Daar hij geen Alpenstok had kon hij zijne val niet op de gebruikkelijke wijze breken. Men hoorde hem om hulp schreeuwen, doch die de gidsen buiten staat waren hem te verschaffen; hij scheen ongeveer 60 voeten van den top af te zijn, tusschen de kanten der bergspleet ingesloten, en zij besloten dat een van hen, twee uren ver, naar de naastbij liggende hut gaan zou, om touw te halen. De ongelukkige man ontving dus vier uren lang geene hulp, gedurende welke bij telkens den achtergebleven gids, die boven hem stond, toesprak; hij verkeerde, zeide hij, in eene hangende houding, met het hoofd lager dan de voeten en steeds dieper wegzinkende. Na verloop van drie uren hadden de aandrang van bloed naar het hoofd en de snerpende koude hem zeer verzwakt; hij sprak weinig meer, en zeide alleen, dat hij dood vroor. Eindelijk keerde de andere gids met medehelpers weder; zij lieten het touw zakken, maar het was 12 voeten te kort om hem te bereiken. Schier ongeloofelijk, maar waar is het, dat men nu verder niets beproefde, maar mannen om meer touw naar het vier uren ver liggend Zermatt zond, zoodat de ongelukkige veroordeeld was nog acht uren langer in zijne ijsgevangenis door te brengen. Naar mate de levenswarmte verdween, verkreeg de koude van lieverlede de overhand, zoodat hij tusschen de ijswallen invroor. Na verloop van het vijfde uur stierf hij. Te middernacht kwamen er meer koorden uit Zermatt, en toen werd zijn lijk uit eene diepte van 72 voeten opgehaald.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 31 *Aug.*, 0.84 El.; + AP. 7.79. Gev. 3 d.

De Rijnhoogte te Keulen den 31. Aug.: 4 voet 11 duim; 5 voet Rijnlandsch.

TURIJN, 30 Augustus.

Thans is het *memorandum* openbaar, dat door de regering van Toskane aan de verschillende boven van Europa is gezonden, en waarvan wij reeds een paar malen in korte woorden gewag maakten. Dit belangrijk stuk is geteekend door de 6 ministers *Ricasoli*, *Ridolfi*, *Roggi*, *Busacca*, *Salvagnoli* en *de Cavero*, ui makende de voorloopige regering; er wordt in duidelijke en krachtige woorden in uiteen gezet dat Toskane niet alleen het regt maar ten pligt had, het huis van Lotharingen vervallen te verklaren en de aansluiting aan Sardinië als eene noodzakelijkheid uit te vaardigen. De regering wijst in de eerste plaats op de kalmte en rust, die in de moeijelijkste tijden, die een volk kan beleven, in Toskane zijn blijven heerschen, als een waardige tegenhanger tegenover de onverwinlijke stijfhoofdigheid om zich aan de wenschen des volks te storen en zelfs, met minachting der nationale gevoelens, schuilplaats bij den vijand te zoeken en neven hem tegen Italië te strijden. Die tegenstelling was in Toskane gemaakt, toen de vrede van Villafranca vrees kwam brengen bij de burgers, dat men met geweld de Soevereinen in hunne verbeurde regten zou willen herstellen. Door de weldenkenden werd die vrees echter bestreden, en teregt, want het was onmogelijk te denken, dat, terwijl het Toskaansche leger pas onder leiding van een Franschen prins voor de Italiaansche zaak was opgetrokken, thans de bestrijders dier edele zaak op hunne zetels zouden worden hervestigd door denzelfden invloed. Intusschen hield door den vrede het bewind van Sardinië van zelf op, en moest daarin nader voorzien worden. Daarom werd dadelijk de volksvertegenwoordiging bijeengeroepen volgens de bepalingen van de grondwet van 1848, die zoo wederregtelijk door den groothertog in 1852 werd opgeheven. Die grondwet van 1848 [illegible] gegronde hoop, dat men den volkswensch zou [illegible] kennen, terwijl zekerlijk ook de [illegible] langen van het gevlugte vorstenhuis [illegible] onmogelijk gemaakt. De o[illegible] verkiezingen plaats hadden bewees, dat de Italianen hunner vrijheid waard waren. De volksvertegenwoordiging heeft dadelijk met eenparigheid van stemmen het huis van Lotharingen vervallen verklaard en de aansluiting aan Sardinie als wensch geuit.

Tot het eeste had zij het regt, omdat de Soeverein door zijne vlugt het land aan zich zelf had overgelaten. De groothertog *Leopold II* heeft in 1848 datzelfde beginsel persoonlijk tegenover Massa en Carrara aangenomen. Buitendien stelden de vijandelijke gevoelens, tusschen den vorst en het volk bestaande, evenzeer het regt daar, een soeverein huis vervallen te verklaren, dat tegen zijne onderdanen het zwaard trok. Had Toskane dus het regt zich los te maken van zijne vorsten, het is de pligt van Europa dat te erkennen. Wilde men den groothertog op zijn zetel hervestigen, het volk zou tegenover zijn vorst in vijandelijke houding blijven staan. Er zou een toestand geboren worden, die onhoudbaar was, die het vuur van twist en burgerstrijd steeds zou doen blaken, en daar juist het leger 't eerst den vorst was afgevallen, zou deze zich op vreemde bajonetten moeten steunen, om zich te handhaven. Dat ware een schoon middel voor Oostenrijk om te eeniger tijd zijn invloed in Italië te herwinnen, en het met zooveel bloed en schatten pas gekochte weldra te doen vernietigen, zoodra zich daartoe de eerste de beste gelegenheid voordeed. Moet men dat verlangen, en daarom tot beginsel aannemen, dat de overwonnene aan de overwinnaars de wet zal gaan voorschrijven; moeten daartoe de burgerdeugden der bevolking achter gesteld worden bij alle gemis aan eerlijkheid bij den vorst, moet daartoe het welzijn van een paar millioen menschen worden opgeofferd aan het belang van eene familie, die ontrouw was aan belofte, ontrouw aan 't vaderland? Dat ware de redeloosheid ten rigtsnoer kiezen, dat ware het openbaar geweten in zijn edelste drijfveeren aanranden. Want men vergete niet, dat de volksvertegenwoordiging slechts bevestigd heeft, wat reeds door de gemeentelijke besturen was te kennen gegeven en wel met bijna even groote eenstemmigheid, namelijk met 1297 tegen 53 stemmen: een bewijs dat aan de ware volkswenschen niet te twijfelen valt, waar die zich zoo tweemalen openbaren.

Aan een herstel door de gewapende magt kon men niet denken; dat ware eene absurditeit geweest evenzeer wanneer men aan Oostenrijksche, als wanneer men aan Fransche soldaten zulk een taak had willen opdragen. Maar men zou Toskane geheel aan zich

zelf willen overlaten, om het, verlaten en zonder steun, zich zelf in de armen van zijne vroegere vorsten te doen werpen. Zulk een onedel plan zou niet baten, want Toskane zou zich krachtig en kalm blijven betoonen. Maar gesteld, dat het volk door den tijd niet kalm bleef; wat zou men dan met Italië doen, dat men weder in handen der revolutionnairen had geworpen? Zou men, na eerst schandelijk dien toestand uitgelokt te hebben, tusschen beiden komen? Wie zou daartoe dan het regt hebben, en wie zou dat werk willen aanvaarden? En zou dan de toestand in de toekomst iets beter wezen; zou de verhouding tusschen het volk en welken opgedrongen vorst ook niet even jammerlijk zijn als zooeven werd uiteengezet?

Wat de Italianen begeestert is een nationaal en edel gevoel. De nationaliteit beheerscht daarom elke binnenlandsche aangelegenheid. Van daar ook de wensch tot aansluiting aan Sardinië. Ware het plan van keizer *Napoleon* verwezenlijkt, dan was Oostenrijk buiten Italië gesteld, en zou Sardinie met Lombardije en Venetie een krachtig rijk hebben gevormd. Nu Oostenrijk in Italië blijft en Sardinie slechts door Lombardije wordt vergroot, is het eene noodzakelijkheid geworden, dat op andere wijze een zoo magtig mogelijke Ital. staat worde daargesteld, die aan Oostenrijk en zijne bedoelingen en aan Rome en Napels een krachtig tegenwigt kan geven. Daarom moeten de hertogdommen aan Sardinië worden gevoegd, en gevoelt men dit in Toskane zóózeer, dat allen aan dat groot beginsel het eigen bestaan van 't hertogdom gaarne zien opgeofferd. Dat is geene eigenliefde, dat is de ware gehechtheid aan het groote vaderland Italië. Door die vereeniging met Sardinië kan Toskane op een gelukkige toekomst rekenen. Zou men dat aan een vastberad n volk niet gunnen? Zou men kleingeestige belangen van individu's stellen boven die der volkeren? Neen, daartoe heeft men te goed vertrouwen in den loijalen Italiaanschen koning, die de nationaliteit met hart en ziel in bescherming heeft genomen, en in zijn edelen bondgenoot, te goed vertrouwen in de wijsheid van Engeland, Rusland en Pruissen. Mogt men zich daarin bedrogen zien, dan zal Toskane zijne eigene regten verdedigen. Het zal in die verdediging dan te kort schieten, maar men zal de overtuiging met zich in 't graf voeren, dat men zijn pligt heeft gedaan, en dat alleen brutaal geweld het regt heeft

[illegible]

[illegible]t, 29 Augustus.

[illegible]gt, dat het berigt, door som[illegible] over eene reorganisatie der [illegible] ongegrond is. Hetzelfde zal welligt ge[illegible] worden omtrent de eenigen tijd geleden verspreide berigten omtrent andere belangrijker hervormingen.

Volgens berigt uit Ibraila zijn den 12. Aug. ontzettend groote zwermen sprinkhanen aldaar nedergevallen en hebben eene vreeselijke verwoesting aangerigt.

— 31 *Aug.* Met. 5 pCt. 74.30; Nat. 79.—; Bank 900.—; Noord-Bahn akt. —; Credit Anst. 212; O-Fr. Spoorw.-akt. 260,—; Lomb. Venet. —.—; Nieuwe —,—; W. op Lond. 3 m. $11.72^{1}/_{2}$; G. 17.

BERLIJN, 30 Augustus.

De prins-regent zal den 18 Sept. weêr te Potsdam zijn. Zijne reis naar Oost- en West-Pruissen is tot het volgend jaar uitgesteld. De prins zal na zijne terugkomst zijne gemalin te Baden gaan afhalen, om met haar de inwijding der Rijnbrug bij Keulen bij te wonen.

Te Brunswijk is eergisteren eene vergadering gehouden, waarin men zijne adhesie heeft uitgesproken aan de reeds van onderscheidene zijden geuite wenschen betreffende de zaak der Bondshervorming.

Keizer *Napoleon* heeft den prins-regent eene slechte dienst bewezen, toen hij een algemeene amnestie afkondigde; nog altijd laat zich hier dit blijk van vorstelijke goedertierendheid wachten. 't Is waar, de revolutie-koorts, welke in 1848 over Europa woedde, vond hier maar al te zeer bijval; maar om tien jaren in een kerker te zuchten, voor een, altijd te veroordeelen, oogenblik van opgewondenheid en dwaling, is eene harde straf, welke te meer verzachting behoeft, omdat dit goevernement onder de vaan van liberalisme optreedt en eene revolutie, voor het tegenwoordige hier te lande tot de onmogelijkheden behoort.

De Japansche expeditie is gereed. De schepen zijn geheel gewapend en uitgerust en zullen den 1 Sept. tee kiezen, regtstreeks naar Hongkong. Behalve een legatieraad zullen zich nog aan boord bevinden een delfstofkundigen, een botanist, een zoöloog en twee hoofdambtenaren van het handels-ministerie. Buiten de verschillende havens van Japan, zullen ook die van China, Siam en de golf van Bengalen bezocht worden. De Thetis zal in de Japansche en Chinesche wateren blijven ter bescherming der Pruissische onderdanen. De Arcona zal over twee jaren terugkeeren.

In Polen is de runderpest op nieuw, en ditmaal wel op eene zeer hevige wijze uitgebroken. Reeds zijn eenige menschen aldaar, die van het vleesch van ziek vee hadden gegeten, daarvan het slagtoffer geworden.

KEULEN, 30 Augustus.

De *Mainzer Ztg.* zegt, dat in weerwil van al de bezwaren, welke zich tegen de invoering van eene stoomvaart voor goederen tusschen Mannheim en Amsterdam hadden opgedaan, zij nu toch eindelijk tot stand is gekomen. De heer *J. J. v. d. Maaden* te Amsterdam is namelijk voornemens, na den afloop der najaars-koffijveiling op 6 September, de eerste goederen-stoomboot naar Mannheim af te zenden, die tegen het midden der maand aldaar kan arriveren, en nog door drie nieuwe stoombooten gevolgd zal worden, wier bouw, met eene kapaciteit van 3000 centenaars, het doorvaren der sluizen en derhalve eene direkte vaart mogelijk maken zal.

LONDEN, 30 Augustus.

De koningin is gister avond naar Balmoral vertrokken.

De grootvorst *Constantijn* van Rusland heeft Zaturdag ll. meer dan drie uren op den Great Eastern doorgebragt en het reusachtige schip in al zijne bijzonderheden naauwkeurig beschouwd.

Uit de tusschen Engeland, Nederland en de Australische koloniën gesloten overeenkomst, betreffende de daarstelling eener telegrafische gemeenschap tusschen Indie, Java en de Australische koloniën, blijkt dat de verbinding van Singapore met Java reeds in November dezes jaars, die van Singapore met het Britsch-Indische telegraafnet in het aanstaande voorjaar en die van Java met Australië op zijn laatst op het einde van 1860 voltooid zal zijn.

— 31 *Aug.* Gec. $95^{3}/_{4}$; Peru $4^{1}/_{2}$ pCt. —; 3 pCt. —; Venez. 5 pCt. $28^{1}/_{2}$; $2^{1}/_{4}$ pCt. $15^{1}/_{2}$; Port. 3 pCt. 46; Sp. 3 pCt. $45^{3}/_{4}$; $1^{1}/_{2}$ pCt. $33^{5}/_{8}$; Rusl. $4^{1}/_{2}$ pCt. 99; 5 pCt. 112; Holl. $2^{1}/_{2}$ pCt. 65; 4 pCt. —; Sard. $86^{1}/_{2}$.

PARIJS, 30 Augustus.

De jongste tijdingen uit St. Sauveur houden in, dat de staatshuishoudkundige kwestiën er aan de orde van den dag zijn. Te Compiègne, zegt men, zullen dit jaar weinig dames en diplomaten, maar veel hoofdofficieren genoodigd worden.

Het Engelsch stoomjagt Vivid is heden morgen vroeg te Calais aangekomen, aan boord hebbende prins *Alfred* van Engeland, die te Marseille scheep zal gaan om zich bij het Engelsch eskader te Malta te voegen.

Het artikel van den *Constitutionnel* betreffende de restauratie, luidt in zijn geheel als volgt:

»De keizer heeft er in de ure der verzoening niet aan willen denken dat eenigen der hertogen te Solferino zich in 's vijands gelederen bevonden. Welk belang had hij er trouwens ook bij? Hij had toch niet tegen die vorsten oorlog gevoerd, maar tegen het staatkundig stelsel, waarvan zij de medepligtigen of de eerste slagtoffers waren geweest. Waarom nu een oorlog van beginselen in een strijd van personen te veranderen? Dat ware te laag afgedaald. De keizer was toegesneld om de onafhankelijkheid te veroveren van een geheel volk, en niet om eenige plaatselijke omwentelingen te begunstigen en indirekt de hand te leenen tot de verdrijving van eenige kleine vorsten wier grootste schuld onvoorzigtigheid is. Maar meer nog. De restauratie dier vorsten onder bepaalde voorwaarden, zou alle verdere verwikkeling afsnijden en kon hunnen ouden onderdanen degelijke waarborgen voor vrede en voorspoed geven. Na wreede beproevingen in hunne staten teruggekeerd, zouden zij begrepen hebben, dat een eerste pligt eens vorsten is, uitsluitend zijn land te behooren; zij zouden eindelijk de kompromitterende voogdijschap hebben afgewezen, die hen tweemalen in het ongeluk heeft gebragt. Hun nationaal bestuur zou uitgebreide en volmaakte hervormingen kunnen invoeren, aan alle wettige behoeften kunnen voldoen, en aldus er in slagen om sommigen te vreden te stellen; hunne tegenwoordigheid ware reeds alleen voldoende om van de getrouwheid der overigen verzekerd te zijn, en alzoo ware Midden-Italië beveiligd tegen die aanhoudende scheuringen der partijen, waardoor zelfs de magtigste rijken, gelijk de ondervinding heeft geleerd, meermalen zijn geteisterd.

»Met dat edelmoedig doel, en nog meer in het belang der volken dan in dat der vorsten, heeft het keizerlijk goevernement, getrouw aan zijne beloften, aan de drie hertogdommen woorden van verzoening laten hooren. Het heeft nog niet alle hoop op een gunstigen uitslag opgegeven; het zal zijn belangelooze taak niet moede worden en die tot het einde toe, op de meest loyale wijze vervullen.

»Doch zoo het niet slaagt, wat zal het dan doen? vraagt men. Magtigen de diensten, welke Frankrijk aan Italië bewezen heeft, het niet, iets anders dan raadgevingen aan te bieden?

»Bevelen welligt en weldra bedreigingen, waaraan gevolg gegeven wordt? Neen, Frankrijk is geen gendarme in dienst der vorsten tegen de volken. Het tracht beiden tot eene wederkeerige en nuttige overeenstemming te brengen; het wil noch den eenen noch den anderen geweld aandoen.

»En met welk regt en door welke middelen zoude het dit beproeven? Door middel van eene gewapende interventie? Zoude het dan op zijne beurt de dwalingen der vroegere Oostenrijksche staatkunde volgen? Doch het is juist die staatkunde, welke te Magenta is geslagen; dat regt van interventie is te Solferino verscheurd. Het is niet overeenkomstig met de waardigheid of de eer van Frankrijk, om te doen wat het in anderen heeft veroordeeld.

»Oostenrijk heeft voor altijd het voordeelige monopolie van die gewapende inmenging in de aangelegenheden van het schiereiland verloren; wij zullen het nooit ten onzen behoeve vorderen. Zoo te Rome een okkupatiekorps belast is met den paus te beschermen, dan is dit omdat te Rome het niet alleen een Italiaansch vorst is, die zich tegenover zijne onderdanen beviadt; het is de paus, de vader van alle geloovigen, wiens rust en veiligheid het voor ons van belang is, te verzekeren. Te Rome verdedigen wij geene partikuliere zaak; wij verdedigen in het belang van Frankrijk, zoo wel als in het belang van Italië zelf, de zaak van het Katholicisme.

»Overal elders komen de vorsten onder het gemeen regt, en dat regt wil, dat niemand zich tusschen hen en hunne volken stelle.

»Als vrienden, wier gehechtheid zij niet moeten hebben vergeten, gelooven wij meer dan iemand anders geregtigd te zijn, tot die volken raadgevingen te rigten, welke wij verstandig en voorzigtig achten. Volgen zij dezen niet, dan kunnen wij er ons over bedroeven, doch wij mogen zoover niet gaan van hun ze met geweld op te dringen.

»In één woord, Italië is ons zijne onafhankelijkheid verschuldigd en wij zullen het morgen niet ontnemen, wat wij het gisteren geschonken hebben.”

De *Presse* bespreekt heden de aanspraak van den heer *de Morny* tot den generalen raad van Puy de Dome, en zegt daarbij o. a. het volgende:

De heer *de Morny* overdrijft, want er is wel degelijk eene groote spanning geweest, en ten minste eens in de twee laatste jaren verkeerde het Engelsch-Fransch bondgenootschap in groot gevaar.

Dat de verbittering tusschen de regeringen zich ook tot de beide volken zou hebben uitgestrekt is onwaar, en al nam men het aan, dan is dat geenszins nog den Engelschen te wijten, getuige, dat de keizer bij de opening van het Wetg. Ligch. gezegd heeft: »Het verbond met Engeland heb ik met alle mogelijke volharding trachten te versterken, en ik heb daarbij aan de overzijde van het kanaal eene gelukkige medewerking gevonden, zoo bij de koningin van Groot-Brittanje als bij de staatslieden van alle opiniën.” — Men is nu niet meer zoo gezind, en de heer *de M.* zegt, dat hersenschimmige vrees wordt opgewekt, om populariteit te winnen. Maar als mannen als lord *Lyndhurst* uit hunne rust, waarin hun sedert vijftien jaren de achting van alle partijen omgeeft, opstaat, om zijn vaderland toe te roepen, dat het voor eer en onafhankelijkheid wake, kan men dat toch geen populariteitsbejag noemen. — Zoo de heer *de Morny* zich verwondert over Engelands gevoeligheid, hij sla het oog op den *Moniteur* van 19 maanden geleden, waarin in een adres kolonels verlangen, met hunne regimenten in de voorhoede van het leger te staan, dat in last zal hebben »het land der straffeloosheid, waar het hol der monsters ligt die zich onder zijne wetten verschuilen, ter verantwoording te roepen. De indruk daardoor te weeg gebragt is nog niet uitgewischt. Dit was echter nog gezegd in een oogenblik van verontwaardiging; maar veertien dagen geleden berekende een lid van het Wetg. Ligch. heel bedaard in het *Journ. de l' Empireuro* en den *Constitutionnel*, dat Frankrijk elk oogenblik 50 á 60000 man op elk punt van een vijandelijk gebied kon laten landen. Engeland nu heeft die waarschuwing in acht genomen.

De heer *de Morny* zegt, dat 's keizers regtschapen trouw en vredelievende bedoelingen Engeland moesten gerustsiellen. Ja, maar de keizer is geen meester van de toekomst, en de *Constit.* zegt zelfs, dat, als de keizer de *nationale vijandigheid* had opgewekt in plaats van haar te onderdrukken, Frankrijk als *één* man zou zijn opgestaan. En wie kan nu verzekeren, dat hij die vijandigheid en die vooroordeelen, welke hij nu onderdrukt, niet door den loop der gebeurtenissen eens zal moeten opwekken.

Maar dit alles daargelaten, dan zouden Engelands wapeningen nog geregtvaardigd worden door de voor drie maanden bestaan hebbende mogelijkheid van een algemeenen oorlog.

Het volk toch dat de ziel was van een der grootste koalitiën die sedert het eind der 15. eeuw bestonden, dat zegevierend krijg voerde tegen *Lodewijk IV*, *Gustaaf Adolph's* onderneming tegen Denemarken en die van *Katherina* tegen Turkije paal en perk stelde, dat tegen de Fransche republiek en het keizerrijk een in de geschiedenis weêrgaloozen strijd heeft volgehouden, de Vereen. Staten, Britsch Amerika, Indië, Australië bevolkt, en op alle punten des aardbols koloniën aangelegd heeft, waarvan sommigen magtige Staten zijn, — dat volk kan geen bloot toeschouwer blijven van gebeurtenissen die Europa's gedaante kunnen veranderen.

Na aldus den heer *Morny* teregt te hebben gezet, wijst de *Presse* er op dat een inval in Engeland gereedelijk eene onmogelijkheid kan genoemd worden, hoe sterk Frankrijk ook zij. Zij herinnert hoe *Lodewijk XIV* overtuigd was dat hij door eene landing Engelands verdedigingskrachten slechts zou vermeerderen, en hoe *Napoleon I* het gaan gemakkelijker achtte dan het terugkeeren, daar ongetwijfeld geheel het volk te wapen zou vliegen. Het blad vraagt dan ook, waartoe eene landing dienen zou. Men zou toch in deze eeuw Engelands fabrieken niet gaan vernielen en zijne hoofdstad verbranden. Neen men wage dan een strijd van anderen aard, tegen zijne legioenen werklieden; en hier stemt de *Presse* geheel met den heer *de Morny* in, dat zoo men met Engeland oorlog wil voeren, het een nijverheids-, en handelsoorlog, een wedijveren in het verspreiden van welvaart en beschaving moet zijn.

— 31 *Aug.* Rente op tijd 3 pCt. 68 75; Fr.-Oost. Spw. 522 50; Sp. 1½ pCt. 33¾; 3 pCt. 42⅜.

Huwelijken, Geboorten en Sterfgevallen in Ned. O. I. uit den *Javabode*.

Getrouwd: W. E. v. Spal en J. E. Joosten, Batavia 22 Junij; C. J. Schindler en G. A. Reinders, Montrado 26 Mei; W. A. Brugman en J. M. v. d. Graaff, Batavia 23 Junij; W. A. Seitz en Th. F. Borlout, Tjeringiën 23 Junij.

Bevallen: Meijer, geb. Goldman, dood kind, Batavia 12 Junij; v. Deinse, Domenicus v. d. Bussche, d. Batavia 18 Junij, Lieftink, geb. Haack v. d. Goes, d. Salatiga 3 Junij; Wolff, geb. Clarenbach, d. Rijswijk, 24 Junij; Severijn, geb. Meijer, d. Tjilatjap 27 Junij; Gijsbers, Ham, dochter Batavia 4 Julij.

Overleden: J. C. Teengs, Batavia 15 Junij; J. A. Kleijn, Cheribon 20 Junij; E. P. Bezocki 21 Junij; M. A. Michiels; Batavia 26 Junij.

Augustus.	GEHUWD.	
25	E. C. v. Heeckeren Klop en M. E. Overschot.	Giessendam.
24	J. H. Tijl en. P. J. Wor.	Zwolle.
24	A. C. Tijman en A. G. Imminck.	Rotterdam.
24	A. D. Veenman en A. G. Schermer.	Amsterdam.
24	W. D. Willink en J. C. Etmans.	's Hage.
	BEVALLEN.	
27	J. J. E. M. D'Aquin geb. Minderop, (dooden zoon.	Rotterdam.
27	H. C. Caland geb. de Jonge, zoon.	Brielle.
29	G. Cladder geb. Termeulen, zoon.	Amsterdam.
29	G. W. Carels geb. Meinders, dochter.	Rotterdam.
29	W. C. v. Delden geb. v. Leeuwen, d.	's Hage.
27	W. C. P. v. Dillen geb. Smits, zoon.	Rotterdam.
26	A. G. Dingemans geb. v. Uffelen, d.	Leeuwarden.
28	E. H. J. Engelenburg geb. Steinbuch, d.	Amsterdam.
29	M. G. v. Engelen geb. Smelling, zoon.	Rotterdam.
2	H. C. v. Harrevelt geb Pfeiffer, dochter.	Groningen.
27	A. M. L. A. Hoeth geb. König, dochter.	Harderwijk.
28	H. H. v. Hengel geb. Ender, zoon.	Amsterdam.
29	J. P. Jonker geb. Schreuder, zoon.	Amsterdam.
2	C. Kohler geb. Eichrodt, dochter.	Rotterdam.
28	L. C. v. Langeveld geb. v. Vooren, d.	Rotterdam.
29	W. G. Lensvelt geb. Nicola, dochter.	's Hage.
30	E. v. Olde geb. Jesse, dochter.	Amsterdam.
27	E. W. C. Piccardt geb. Boss, dochter.	Goes.
23	J. M. Peltzer geb. Frantz, zoon.	Amsterdam.
27	J. M. v. Starckenburg v. Straten geb. (Bruinier, dochter.	Amsterdam.
26	C. M. Spit geb. v. d. Veer, zoon.	Enkhuizen.
27	H. Sluis geb. Themmen, dochter.	Groningen.
26	B. E. Tilleman geb. de Bruijn, zoon.	Breda.
28	J. H. v. Vliet geb. de Lange, zoon.	Rotterdam.
23	C. E. Weenink geb. Hoofts, dochter.	Zutphen.
30	F. Warendorff geb. v. Leer, zoon.	Amsterdam.
	OVERLEDEN.	
25	G. Amoraal geb. Jansma, 55 j.	Leeuwarden.
28	G. Boekelman geb. Reinhard, 22 j.	Leeuwarden.
2	J. A. Delken geb. Winter, 26 j.	Delfzijl.
26	J. de Groot, 57 j.	Giessendam.
27	W. C. v. d. Graaff, 66 j.	Amsterdam.
28	A. G. Groot geb. Smalling, 77 j.	Rotterdam.
28	J. H. Kruger.	Rijswijk.
26	H. Lauck geb. Beeler, 83 j.	Amsterdam.
23	J. L. Romein, zoon 11 j.	Leeuwarden.
27	G. Sellem, 43 j.	Amsterdam.
26	J. H. Schmitz geb. Lupkens, 88 j.	Leeuwarden.
27	H. Toussaint, 74 j.	Alkmaar.
27	M. E. v. d. Wolff Courrech geb. Stok-(broo, 63 j.	Hoorn.

239. Staats-Loterij.

Vijfde Klasse. 3e Lijst.

No. 286, 7681, 8867, 10170, 15746 en 17846 ieder *f* 1000.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

Aug.	Uren.	Wind- rigt.	kr.	Barom. bij 0°	Ther F.	Afwijk d. Temp.	Vochtigh.	Gev. regen.	Opmerkingen.
			N. ☐						
31	2	zw.	*6.0	751.73	61.2	— 7.0	0.81	1.2	Bewolkt.
s.	0	wzw.	2.0	52.10	52.0	— 7.2	0.96	2.6	Betr., regen.
1	-	zw.	2.0	51.28	53.8	— 8.6	0.90	2.7	Zw. bewolkt.

* Te 12½ u. eene windstoot van 42 N. ☐ op de vierk. el.

PRIJZEN DER EFFEKTEN.

AMSTERDAM 31 Augustus 1859.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld	2½	pCt.	64 3/8	64 7/16	64 3/8
dito dito	3	„	77 3/8		
dito dito	4	„	97 7/8	98 1/16	98 1/16
Amortisatie-Sijndikaat	3½	„	95		
Handelmaatschappij. .	4½	„	128	128 ¾	128 ¾
Oost-Indische Leening	4	„	97	97 ¼	97 ¼
Leen. Holl. Spoorweg	4½	„	99 7/8		
BELGIE.					
Certifik. bij *Rotschild* .	2½	pCt.	52 ⅛		
SPANJE.					
Obligatien	1¼	pCt.	33	33 7/16	33 ¼
Binnenl. Schuld. . . .	3	„	42	42 ⅛	42 ¼
Amortisable			10 ⅜	10 5/16	10 ⅜
PORTUGAL.					
Obligatiën	3	pCt.	44 13/16	44 ⅞	
dito 1856/57. . . .	3	„	43 7/16	43 ½	
dito uitgestelde			30 ¼	30 ½	
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en C^o*.	5	„	105 ⅛	105 ¼	
Obligat. 1828 & 1829.	5	„	103		
Certifikat. 1831 & 1833	5	„	87 ¼		
Certifikaten 1840 . . .	4	„	85 ¼		
Cert. bij *Stieglitz* . . .	4	„	85 ⅛		
dito 5e Serie	5	„	94 7/16		
dito 1855 6e Serie . .	5	„	101 ⅝	101 ¾	101 ¾
dito Adm. te Londen	4½	„	96 ¼		
Certifik. van Assign. .	6	„	65 ¼		
POLEN.					
Aand. 1835, fl. 500			155 ½	156	
Obligatiën	4	pCt.	80		
PRUISSEN.					
Obligatiën	5	„ *	101 ⅝		
OOSTENRIJK.					
Oblig. Metaliek	5	pCt.	58 ¼	58 ⅜	58 ⅜
Oblig. Rente Am.. . .	5	„	75 ⅛	75 ½	75 ½
dito dito Nat. 1854. .	5	„	62 7/16	62 ½	62 7/16
dito dito	2½	„	30 ¼	30 ⅜	30 ⅜
AMERIKA.					
Peru, Geldleen. 1854.	4½	pCt.	88 ½		
Ecuad. Oblig. 1855. .	1	„	15		
Venez. Oblig. . . .	3	„	27 7/16		
Grenada, Oblig. . . .	3¼	„	16	16 1/16	
Mexiko, Obl.	3	„	19 ⅜	19 ⅝	
N.-Am. Illin. Spw. Aand.			80		
N.-Am. Illin. Obl. C. B.	7	„	80		

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.